

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Petra Mikeše v právní věci žalobce: **T. T. N.**, zast. JUDr. et Mgr. Štěpánkou Mikovou, advokátkou se sídlem 28. října 1001/3, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky**, Ředitelství služby cizinecké policie, se sídlem Olšanská 2, P. O. BOX 78, 130 51 Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 9. 2014, č. j. CPR-12850-2/ČJ-2014-930310-V234, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 A 47/2014 – 22, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 5. 7. 2014, č. j. KRPA-458378-65/ČJ-2013-000022, ve spojení s rozhodnutím Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 8. 9. 2014, č. j. CPR-12850-2/ČJ-2014-930310-V234.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 9. 2014, č. j. CPR-12850-2/ČJ-2014-930310-V234 (dále jen „rozhodnutí žalované“). Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 5. 7. 2014, č. j. KRPA-458378-65/ČJ-2013-000022, jímž bylo stěžovateli uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 1 rok. Stěžovatel svou kasační stížnost doplnil o žádost o přiznání odkladného účinku.

[2] Podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Pro posouzení návrhu se přiměřeně použije ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s., podle něhož soud přizná kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatel, který se domáhá přiznání

odkladného účinku, nese břemeno tvrzení a je povinen jím tvrzené skutečnosti přiměřeně doložit.

[3] Stěžovatel spatřoval nepřiměřenou újmu v hrozícím vycestování z České republiky. Žije ve společné domácnosti se synem, u kterého se v poslední době objevily závažné psychické problémy. Tuto skutečnost stěžovatel doložil písemným potvrzením MUDr. D. R., z něhož vyplývá, že syn stěžovatele se začal léčit v ambulanci Kliniky adiktologie ve Všeobecné fakultní nemocnici v Praze. Ošetřující lékař považuje za účelem dosažení spolupráce syna stěžovatele a pro nezbytná vyšetření a kontroly účast a doprovod otce (tj. stěžovatele) za nezbytnou. Stěžovatel zde nechce zanechat syna samotného v této náročné situaci, kdy se o sebe není schopen postarat sám a obstarat si obživu. Syn stěžovatele je na péči otce závislý.

[4] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřila podáním ze dne 17. 12. 2014 tak, že navrhla jej zamítnout, neboť dle jejího názoru stěžovatel neuvedl žádné relevantní důvody pro přiznání odkladného účinku.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil žádost stěžovatele o přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti a vyvodil z ní následující závěry. Stěžovateli bylo správními orgány uloženo správní vyhoštění, v důsledku kterého je povinen vycestovat z České republiky do Vietnamské socialistické republiky. Stěžovatel doložil, že zde má existující rodinné vazby, nejméně je z písemného potvrzení MUDr. R. zřejmé, že pomáhá při léčbě zdravotních potíží svého syna, lékař jeho spolupráci považuje za důležitou.

[6] Na základě uvedených skutečností je Nejvyšší správní soud přesvědčen, že výkonem správních rozhodnutí stěžovateli hrozí nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Stěžovatel dostatečně konkrétně popsal potřebu péče o syna, kterou by nemohl vykonávat v případě vycestování, svá tvrzení přiměřeně doložil. Nejvyšší správní soud dále neshledal, že by přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele někomu hrozila újma. V tomto konkrétním případě též neshledal rozpor s důležitým veřejným zájmem, pokud budou účinky rozhodnutí o správním vyhoštění stěžovatele prozatím pozastaveny a stěžovatel setrvá na území České republiky.

[7] Nejvyšší správní soud proto z výše uvedených důvodů přiznal kasační stížnosti stěžovatele odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 5. 7. 2014, č. j. KRPA-458378-65/ČJ-2013-000022, ve spojení s rozhodnutím Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 8. 9. 2014, č. j. CPR-12850-2/ČJ-2014-930310-V234.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. ledna 2015

Daniela Zemanová

pokračování

předsedkyně senátu